

- руйнування ринкової економіки в Україні, підвищена загроза дефолту, постійні стрибки валютного курсу, що пов'язано зі скуповуванням та виведенням валюти за кордони України власниками природних монополій.

Єдиним виходом із ситуації, що склалась є націоналізація підприємств, що надають комунальні послуги, їх зовнішній аудит та створення народних наглядових рад та формування зрозумілих і економічно обґрунтованих цін.

Список використаних джерел

1. Макконнелл К. Р. Экономикс : принципы, проблемы и политика / К. Р. Макконнелл, С. Л. Брю. – К. : ХаГар, 2000. – 785 с., : табл., граф.
2. Яковенко Р. В. Основи теорії економіки для технічних спеціальностей : навч. посіб / Роман Яковенко. – Кіровоград : „Поліграф-Сервіс”, 2009. – 120 с. : іл.
3. Яковенко Р. В. Використання досягнень Дж.М. Кейнса для зміцнення сучасної України / Р. В. Яковенко, А. О. Головатий // Матеріали за 12-а міжнародна научна практична конференція [„Настоящи изследвания и развитие – 2016”]. (Софія, Болгарія, 15-22 січня 2016 р.). – Софія : „Бял ГРАД-БГ” ООД, 2016. – Том 3 : Економіки. Държавна администрация. – С. 50–52.
4. Заборгованість населення за комунальні послуги знижується // Економічна правда [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.epravda.com.ua/news/2017/10/31/630672/>.

***Ворвихвост Олена Дмитрівна,
аспірант кафедри економіки підприємства
Науковий керівник: Ляшенко Ганна Павлівна,
професор кафедри економіки підприємства
ННІ ЕОМС, Університет ДФС України***

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

За умов відкритості національної економіки спостерігається відтік висококваліфікованих кадрів через відсутність механізмів формування конкурентоспроможної економічної системи. Як правило, «відтік розуму» відбувається зі своїми новаційними наробками. З огляду на це, вкрай важливим є актуалізація цінності інтелектуального капіталу (intellectual capital) в структурі функціонування національного господарства. Тому необхідним є переосмислення філософії господарської діяльності як такої, та внесення змін в систему розподілу влади.

За умов формування постіндустріального та інформаційного суспільства нової формації, концепція інтелектуального капіталу розглядає людину як джерело творчих ідей та виробничий чинник. В основі концепції інтелектуального капіталу закладено інструментарій теорії людського капіталу. Фактично вона охоплює останню. Найвідоміші наукові надбання свідчать про вузькість та неохопленість глобальних викликів постіндустріального суспільства у теорії людського капіталу.

Як зазначав академік Чухно А.А., подальша трансформація індустріального в постіндустріальне суспільство якісно змінює просторово-часові межі формування вартісних взаємовідносин, основною причиною яких є зростаюча дифузія знань та інформації в глобальному масштабі, коли унеможлиблюється ідентифікація ресурсних вартісних обмежень для досягнення очікуваних стратегічних цілей розвитку в межах традиційних моделей вартісного менеджменту підприємств [5].

За висловлюваннями Томаса А. Стюарта, інтелектуальний капітал (ІК) – це колективна розумова енергія, яку не тільки важко ідентифікувати, але й керувати його розвитком. Системи цінностей генерального директора, фінансиста і маркетолога можуть істотно відрізнятись один від одного, через що стратегічні цілі і вибрані варіанти їх ресурсного забезпечення не можуть бути «покладені» на зрозумілу для всіх працівників мову в різних функціональних сферах діяльності підприємства, що створює бар'єр для підвищення оперативності рішень, еластичності факторів виробництва, оновлення інформаційної бази даних, покращання іміджу компанії тощо. Це, своєю чергою, створює певні межі для розвитку інтелектуального капіталу, модель якого розроблена в Skandia і Canadian Bank of Commerce та описана Томасом А.Стюартом, яка охоплює такі складові – людський, структурний і споживчий. Кожний з них нематеріальний, що відображає певний рівень використання інтелектуальних ресурсів і стає предметом конкурентної боротьби [4].

Брукінг Е. та Мотт Е. ототожнює ІК з нематеріальними активами: «Інтелектуальний капітал ... – це термін для позначення нематеріальних активів...» [3]. Автори гармонізували трактування із вимогами бухгалтерських методів, так як традиційно інтелектуальні цінності при розрахунках відносять до нематеріальних активів. При цьому виділяють основними складовими ІК активи ринку, активи інтелектуальної власності, активи інфраструктури та гуманітарні активи (людські).

Відомі шведські економісти-практики Едвінссон Л. та М. Мелоун розглядають ІК як знання, яке може конвертуватися у вартість. Крім того

вважають, що в основі формування ІК є чітко розмежовані дві головні його складові частини, такі як: людський капітал (human capital) і структурний капітал (structural capital). Формування структурного капіталу здійснюється на основі клієнтського та організаційного капіталу.

Кендрик Дж. відносить до ІК накопичені наукові знання, які відображаються у новій технології [3]. Він вважав, що формування ІК здійснюється завдяки технологічному капіталу та загальнонауковому, тобто тісно пов'язує знання та вміння із технологіями та/або основними засобами, так як вони є інструментом уречевлення ідеї у матеріальний його стан.

Сучасні вітчизняні науковці, такі як Пожуєв В.І., зазначають, що ІК – це засноване на зв'язках структуроване знання і здібності, які володіють потенціалом розвитку і створення вартості. Інтелектуальний капітал комерційної організації є сукупність знань, інформації, досвіду, кваліфікації і мотивації персоналу, організаційних можливостей, каналів і технологій комунікації, здатних створювати додаткову вартість і сприяти забезпеченню конкурентних переваг комерційної організації на ринку. [2]

Мурашко М.І. визначає ІК – як одне з найважливіших джерел цінності компанії, породжене ресурсом, яким компанія не в змозі володіти, - її працівниками [1].

На кінець слід зазначити, що інтелектуальний капітал є рушійною силою постіндустріального та інформаційного суспільства нової формації. Сукупність інтелектуальних здібностей, вмінь, знань, навиків, технологій нового покоління, що являються водночас інструментами і результатами, - є інтелектуальними ресурсами. Концепція інтелектуального капіталу розглядає інтелектуальний ресурс як джерело стратегічного розвитку суспільства та національної економіки.

Отже, в сучасних процесах трансформації ІК вже давно виступає не лише як капітал, а являється джерелом стратегічного розвитку. З огляду на це, працівники вважаються як об'єкти інвестицій, розвиток влади залужить від їх здібностей та вмінь. На перший план виходять горизонтальні комунікації в організаційній структурі, через впровадження віртуального зв'язку із працівниками і клієнтами. Поступово все більше уваги приділяється переосмисленню напрямку стратегічних рішень у бік співпраці з наявними і потенційними конкурентами.

Список використаних джерел:

1. Мурашко М.І. Інтелектуальний капітал як елемент економічного зростання України URL:<http://dspace.nbu.gov.ua/bitstream/handle/123456789/8752/10-Myrashko.pdf?sequence=1>

2. Пожуєв В.І. Інтелектуальний капітал як стратегічний потенціал організації URL: http://www.zgia.zp.ua/gazeta/VISNIK_37_1.pdf
3. Стратегічні виклики XXI століття суспільству та економіці України: в 3 т. / за ред. акад. НАН України В.М. Гейця, акад. НАН України В.П. Семиноженка, чл.-кор. НАН України Б.Є. Кваснюка. – К.: Фенікс, 2007. – Т.1. – С. 194 – 209.
4. Томас А. Стюарт. Интеллектуальный капитал. Новый источник богатства организаций. Пер. с англ. В. Ноздриной. – М.: Поколение. 2007. – 368 с.
5. Чухно А.А. Постіндустріальна економіка: теорія, практика та їх значення для України. – К.: Логос, 2003. – С. 396–417.

Корінний Денис Олександрович,
аспірант кафедри економіки підприємства
ННІ ЕОМС, Університет ДФС України
Науковий керівник: Бодров Володимир Григорович,
д.е.н., професор, професор кафедри економіки
підприємства ННІ ЕОМС,
Університет ДФС України

ЕВОЛЮЦІЯ ТЕХНОЛОГІЇ БЛОКЧЕЙН ТА ОЦІНКА РИЗИКІВ ВПРОВАДЖЕННЯ РИНКУ КРИПТОВАЛЮТ

На Всесвітньому економічному форумі у Давосі (січень 2018) під час дискусії "Перетворення глобальних фінансів" жваво обговорювалися питання регулювання ринку криптовалют і криптоактивів. Під час обговорення директор-розпорядник МВФ Крістін Лагард зазначила, що Фонд вже приступив до моніторингу та аналізу ризиків, пов'язаних з криптовалютами, а також потенційних вигод від них. За її словами, анонімність, відсутність прозорості, фінансування тероризму та нелегальної торгівлі абсолютно неприйнятні. Проте, Лоренс Фінк з інвестбанку Blackrock зазначив, що необхідно розвивати блокчейн, інвестувати в технологію, яка може привести до трансформації фінансових послуг.

Прозвучали думки про майбутній контроль з боку центробанків над криптовалютними транзакціями. Загалом, не виключено, що найближчим часом Нацбанк України змінить свою політику щодо криптовалют з нинішньої "дивись і чекай" на "копіюй і наздоганяй".

За результатами дослідження, у світі є всього 14 країн-лідерів за розвитком та впровадженням блокчейн-технологій, серед них й Україна. До